

imidlertid maattet ty til Kompromisser, nødvendiggjort ved Staternes uensartede Lovgivning, særlig med Hensyn til Muligheden af at afpasse Satserne efter Svingningerne i Værdi.

Visse Medlemmer af den økonomiske Komité har fremhævet, at Konsolidering af Toldafgifterne virkede forskelligt, eftersom der var Tale om ad valorem Satser eller specifikke Satser, idet de første afpasser sig automatisk efter Svingningerne i Værdierne, medens de sidste forbliver uforandret, hvorledes Prisniveauet end stiller sig.

For at bøde paa denne Ulighed er det blevet foreslaaet Komitéen at anerkende Adgangen til at ændre Satserne, saaledes at disse reelt svarer til de oprindelige i Overensstemmelse med en gros Pris-Indexet, saafremt dette viser en Stigning paa mindst 20 pCt.

Men en Bestemmelse af denne Art, som findes i forskellige Traktater, medfører her til Gengæld Forpligtelse til at nedsætte Satserne i tilsvarende Forhold, saafremt Indexet gaar ned. Paa den anden Side frembyder en saadan Tilbageføring af Satserne, saaledes at disse reelt svarer til de oprindelige, Ulemper for de Stater, der anvender Konventionalsats-Systemet, idet de paagældende Satser ikke kan nedsættes undtagen imod Opnaaelse af tilsvarende Fordele.

Uensartetheden i Landenes Lovgivning, der undertiden har ført til, at Kompromisser er blevet foreslaaet, har paa andre Punkter gjort det umuligt for Komitéen at bestemme sig for et enkelt Forslag. Dette gælder saaledes med Hensyn til det Tilfælde, at Stater, der ikke deltager i Toldvaabenhvilen, opsiges Tariftraktater afsluttede med en deltagende Stat. Da det er Hovedreglen, at Toldvaabenhvilen for hele sin Gyldighedsperiode konsoliderer de Traktater, der er afsluttet mellem de deltagende Stater, og forpligter disse til i videst muligt Omfang ikke at tage Initiativet til Opsigelse af deres Traktater med udenforstaaende Stater, har Komitéen bestræbt sig for i de Tilfælde, hvor Traktater afsluttet med udenforstaaende Stater skulde blive opsagt af disse, at begrænse de eventuelle Ændringer i de Konventionalsatser, som de deltagende Stater faktisk indrømmer hinanden.

I denne Henseende er Mulighederne imidlertid forskellige, eftersom det drejer sig om Stater, der har Tarifer, hvis Satser kan nedsættes ved Traktater, eller Stater, der har Dobbelttarifer, hvis Satser principielt ikke kan ændres.

Disse sidste Stater er i Tilfælde af Opsigelse fra en udenforstaaende Stats Side ikke saa frit stillet som de Stater, der har en Konventionaltarif. Fremfor at bestemme, hvorvidt de første skal vende tilbage til en før Konventionens Afsluttelse gældende Minimaltarif eller til en Generaltarif, der kan sidestilles med sidstnævnte Gruppens autonome Tarif, har Komitéen foretrukket at fremsætte to Forslag for at tilvejebringe et Grundlag for Konferencens Drøftelser af dette særlig vanskelige Punkt.

Afgørelsen vil i øvrigt her utvivlsomt afhænge af Antallet af de Lande, der tager Del i Konferencen, og af Kendskabet til deres traktatmæssige Forpligtelser.

Den økonomiske Komité har paa samme Maade foreslaaet alternativ Tekst med Hensyn til Art. XVII, idet Konferencens Afgørelse paa dette Punkt kan blive paavirket af de deltagende Staters Karakter og økonomiske Betydning.